

[Undervisningsministeren]

Jeg vil give spørgeren ret i, at hvis vi ser i hvert fald på en vis del af vores frie skoler, har de behov både for renovering og for nybyggeri, men når hr. Bilgrav-Nielsen mener, at dette skal løses her og nu, og at jeg skal forøge puljen til lejetilskud, så har jeg to bemærkninger at gøre. Jeg vil sige – og det kan være en mager trøst – at det er jo unægtelig ikke det eneste område, hvor vi står med nogle lokale problemer. Jeg vil bede hr. Bilgrav-Nielsen drage rundt i landet og se f.eks. på vores seminarier, lærerseminarier, børne- og fritidshjemsseminarier og socialpædagogiske seminarier, som står med bygninger, som bestemt ikke er noget at råbe hurra for. De har virkelig nogle bygningsbehov, der fuldt ud kommer på højde med de behov, som de frie skoler har. Det er altså ikke de frie skoler, der specifikt er blevet ramt her.

Så siger man: ja men denne pulje skal øges. Det har jeg hørt før. Jeg har hørt det på dette område. Jeg har hørt det på andre af de områder, jeg administrerer i uddannelsessektoren, og jeg kan ikke dy mig, ikke mindst når det er en spørger fra det radikale venstre, der kommer med disse bemærkninger, for at sige, at det synes jeg er udmærket. Næste gang vil jeg gerne have et sådant i og for sig i sig selv fortrinligt forslag fulgt op af et forslag om, hvor pengene skal tages fra.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg er ked af, at ministeren ikke besvarede det spørgsmål, jeg rejste om, hvor mange skoler der er tale om, der ikke har modtaget tilskud, for det er med til at angive, hvad det er for en situation, skolerne er bragt i.

Dernæst vil jeg gerne sige til ministeren, at hun har her at gøre med et område, hvor der er et stigende elevtal, og derfor er det ikke rimeligt at parallelisere helt eksakt i forhold til andre skoleformer. Vi må prioritere de områder, hvor der er størst pres på.

Og så vil jeg godt stille endnu et konkret spørgsmål til ministeren. De frie skoler er indgået i sparebestræbelserne velvilligt og har hjulpet ministeren med at finde besparelser. Jeg mener at vide, at de frie skoler også har anvist, hvordan de kunne gennemføre de besparelser, som fuldt ud kunne kompensere de lejetilskud, som man beder om at få ministeriets godkendelse af. Kan ministeren be-

kræfte, at sådan har de frie skoler ført sig frem i forhold til ministeriet?

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg beklager, at jeg ikke svarede på det konkrete spørgsmål om antallet af skoler. Det skyldtes ikke ond vilje, men at jeg ikke kender tallene. Jeg er ikke i stand til at give de eksakte oplysninger, men jeg vil naturligvis være villig til at fremkomme med dem, så snart jeg har fået det undersøgt.

Det er rigtigt, at de frie skoler i 1980 indgik i forhandlinger omkring de besparelser, der skulle lægges på dette frie skoleområde. Jeg kontaktede dem, fordi jeg gerne så, at besparelserne gjorde så lidt ondt som muligt, og jeg anså skolerne for at være dem, der bedst kunne give råd om, hvor det var fornuftigt at lægge besparelserne, når de nu engang skulle lægges.

Så vidt jeg er orienteret, var dette efter skolernes ønske besparelser, der blev lagt for 1981, og de betingede sig ret til at komme tilbage og sige, at de gerne ville fordele dem på en anden manér for de kommende år. Så vidt jeg er orienteret, har i hvert fald nogle af de frie skolers foreninger her efter jul meddelt, at de alligevel ikke ønsker at medvirke til en klargøring af, hvorledes disse besparelser skal udmøntes i 1982 og fremefter. Det må jeg beklage, og jeg håber også, det vil være muligt at skabe en forhandlingsituation, hvor skolerne vil gå ind i en fornuftig drøftelse, ikke fordi jeg synes, at skolerne skal acceptere, at besparelser er noget godt, men ud fra den synsvinkel, at hvis skolerne medvirker her, bliver besparelserne lagt på den manér, hvor det gør mindst ondt på dem, og det synes jeg må være et fornuftigt formål at forfølge.

Alfred Hansen (DR):

Det er skam meget forståeligt, at ministeren ikke på stående fod kunne svare på spørgsmålet, om det var 30 eller 40 skoler eller et andet tal, som var blevet nægtet de tilskud, som de ellers ifølge loven er berettigede til at få. Men vi kan måske stille spørgsmålet så bredt, at ministeren har en chance for at besvare det, nemlig: kan ministeren erindre, at der overhovedet er nægtet tilskud? At der på et eller andet tidspunkt, f.eks. i 1980, er givet afslag på tilskud til leje